

Dámar tykkum litir og lív:

Síggið tá teir 3000 litfögru firvaldarnar á Náttúrugripasavninum

— sum Leif Dahl, sáli, savnaði í Føroyum og útlandinum og varðveitti til komandi ættarlið

Í hesum døgum er ein heldur sjáldsom framsýning á Náttúrugripasavninum í Havn (fyrrv. landsbókasavninum). Tað eru tilsamans 3231 firvaldar — stórir og smáir — sum verða vistir fram. Tað er læknin, Leif Dahl, sáli, sum hevur savnað hesar mongu firvaldarnar í Føroyum og í útlandinum. Savnið er fjølbroytt og litfevnr um rættiliga nógv

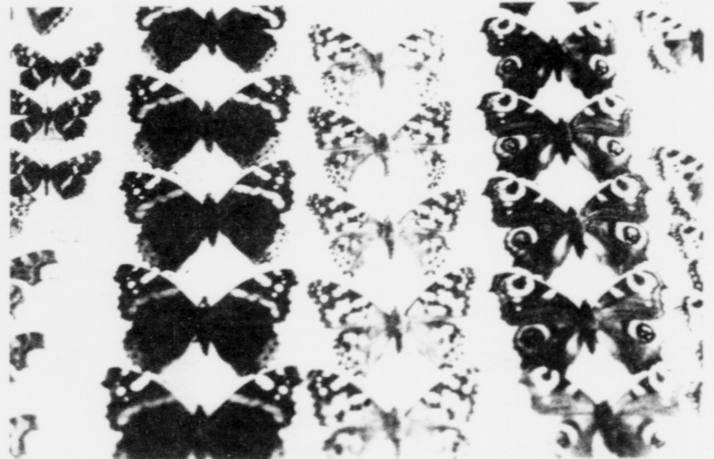
slog av firvaldum — í alskyns vøkrum litum.

Hóast tú ikki hevur stóran áhuga fyri firvaldum, so er tað tó heilt vist, at tú fær nakað burtur úr við at vitja framsýningina. Ti sjáldan hevur tú høvi til sum her at siggja, hvussu vøkur hesi smáu djórini í veruleikanum eru, og hvussu stóríngið litspælið og litmanssetingin er á fir-

valdunum.

Í hesi »mótatið«, har folki dámar so væl at seyma sær plogg ella keypa tey — í fjølbroyttum litum — er ein slik framsýning ikki til fánýtis. Her eru uttan iva inspiratiónir at heinta.

Tiðindablaðið Sosialurin vitjaði inn á gólvið á gamla landsbókasavninum nú um dagarnar. Her hittu vit Dorethu Block,

sum er savnleiðari. Hon greiðir okkum frá, at framsýningin er opin til 23. maí. Hon lat upp 1. maí. Hetta er fyrstu ferð at firvaldasavnið hjá Leif Dahl, sála, verður vist fram fyri almenninginum. Og er

framsýningin til minnis um tað drúga og spennandi arbeiði, sum Leif Dahl hevur utint á hesum øki.

Av teimum 3231 firvaldunum eru teir 792 funnir í Føroyum. Meginparturin

av hinum hevur Leif Dahl savnað í Danmark og í øðrum londum við.

Framsýningin er opin gerandisdagar frá kl. 10–12 og 14–18 og leygardagar og sunnudagar frá kl. 15–17.

Ein »ediligur stuttleiki« at savna og granska firvaldar

— tí bæði kongar og keisarar, generalar og kardinalar hava savnað firvaldar, skrivur Leif Dahl í bók síni »Firvaldar«

Tað býr í mongum av okkum ein innilig trongd og stremban eftir at savna okkurt. Nøkur savna frimerki, nøkur gamlar myntir, nøkur pipur, nøkur bókur osfr. Tað vilja so eisini vera nøkur av okkum, sum savna fir-

valdar. Ein teirra var Leif Dahl, sáli. Hann var eitt skifti kommunulækni á Eiði og var hesa tíðina mettur sum ein sannur náttúruvinur. Umframt at verða hugtikin av silaveiðumannalivinum, so hevði hann slíkan alsk til

annað lív í náttúruni — eitt nú til firvaldar. Hann savnaði nógvar firvaldar í Føroyum. Eisini seinni tá hann flutti til Skibby í Danmark at arbeiða sum lækni helt hetta savningararbeiði fram.

Úrslitið er so hetta savnið, sum hann hevur latið Føroya Náttúrugripasavni, og sum nú verður vist fram fyri almenninginum.

Leif Dahl ikki bert savnaði go goymdi firvaldarnar men hann skrivaði eisini eina bók um teir. Bókin kom út í 1956 og hevði heitið »Firvaldar«.

Vit loyva okkum at endurprenta ein part av innganginum, har Leif Dahl skrivur so vakurt og yndisligt um hetta at geva náttúruni ans:

Firvaldar

»Nógv okkara munnu ivaleyst hava upplivað okkurt sum hetta: Ein vakran solskinsdag sæst knappliga eitt undurfagurt dýr við hjørtum litum koma flagsandi, seta seg á grøtgarðin ella í túnið beint har sólin sær á, eins og vil tað sýgja sær megi úr tí livandi ljósinum. — Skýdráttur er, eitt kalt fleyr kennist, solarljósið kámar burtur — og hin fagri skapningur er bráðliga horvin aftur. Tú stendur bert og starir á blettin, har dýrið sat — eins og hevði tað bert verið vøkur sjónhvøving. Hvat var hetta fyrri ein skapningur? Og hvadan kom hann? Og kanska kom fram í hugin ein ser kenla, eitt támut ynski um at fáa eitt sindur meira at vita um hetta aðalborna dýr, ið syntist vera ein boðberi frá fremmandu heimi.

At leita eftir, granska og savna firvaldar er á sin eis ein »ediligur stuttleiki«, tí bæði kongar og keisarar, generalar og kardinalar

Leif Dahl, sáli

hava savnað firvaldar. Men tú kanst gera tað, tú vilt, annaðhvørt ferðast landanna millum og savna sjáldsom og marghættlig dýr, ella keypa tær dýrar, undurfagrar firvaldar ur

teim heitu londunum: einki er javnbjódis tí seru kenla, tí loyndarfullu gleði, tú vinnur tær við at ferðast í náttúruni í egna landi tínum og her hyggja eftir, leita eftir og kanna

